

سَلِّ بَنَى إِسْرَءِيلَ كَمْ آتَيْنَاهُم مِّنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُدِلَّ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾

★ 211 İsrâiloğulları'na sor: Kendilerine sayısız peygamberler, kendi peygamberlik görevlerini, senin peygamberliğini tasdik eden nice açık âyetler, mucizeler vermiştik. Kim, âyetler, mucizeler kendisine geldikten sonra Allah'ın nimetini, tevdî ettiği ilahî değerleri, şeriatını, verdikleri taahhüdü, âyetlerini değiştirirse bilsin ki, Allah, emirlerine, peygamberlerine muhalefet edilmesine, şeriatının çiğnenmesine denk onlara âdil ceza verme gücüne sahiptir.

زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا
فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾

212 Kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah'a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına iterek örtbas edip inkârda ısrar edenler, kâfirler için, dünya hayatı süslenip güzel gösterildi. Bu sebeple onlar imân edenlerden bazılarıyla alay ediyorlar. Halbuki, Allah'a sığınıp, emirlerine yapışarak günahlardan arınıp, azaptan, sağlıklarının bozulmasından, hastalıklardan korunan, kulluk ve sorumluluk şuuruyla, haklarına ve özgürlüklerine sahip çıkarak şahsiyetli davranan, dinî ve sosyal görevlerinin bilincinde olan mü'minler, kıyamet günü onların üstündedir. Allah, sünnetine, düzeninin yasalarına uygun olarak, iradesinin tecellisine tâbi, akıllı ve sorumlu kimselere, lütuf ve ihsanından kayda geçirilmeyen, dara düşürmeyen, ölçüye tartıya vurulmayan, hesabı sorulmayan, itiraza mahal olmayan hesapsız rızık ve servet verir.

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ
وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ
فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ
وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾

213 Bütün insanlar Nûh'a kadar aynı dine sahip bir tek milletti. Görüş ayrılığına düşmeleri sebebiyle Allah onlara, rahmeti, merhameti, ihsanı, sevgisi konusunda müjdecilik, sorumluluk hesap ve cezayı hatırlatan, uyarıcılık görevi yapan özgürce sorumluluklarını yerine getirmek üzere tek tek peygamberler gönderdi.

İnsanlar arasında, ihtilâf ettikleri, çarpıttıkları konularda, hakem olmaları, hüküm vermeleri, icraat yapmalarına esas olması için onlarla beraber, gerekçeli, hikmete dayalı, toplumda gerçekleştirilmesi gereken hakça düzeni içeren kitaplar da indirdi.

Ancak, kutsal kitapların hükmünce sorumlu tutulanlar, ayan beyan deliller geldikten sonra, liderliği ve hakimiyeti hep kendi uhdelelerinde tutma hırsları, hasetleri, haksızlıkları, şer'î kurallara karşı çıkmaları ve bozgunculukları sebebiyle, kitaplar konusunda ayrı baş çekecek kasıtlı ihtilâf çıkardılar, anlaşmazlık icat ettiler. Allah ilmi, iradesi ve lütfuyla, ehlik kitabın kutsal kitaplardaki bilgileri tahrif ederek çıkardıkları ihtilâfların, çarpıtmaların doğrusunu iman edenlere gösterdi. Allah, sünnetine, düzeninin yasalarına uygun olarak, iradesinin tecellisine tâbi, akıllı ve sorumlu kimseleri doğru, muhkem, güvenli, mütedil yola İslâmî hayata iletir.

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ
مَسْتَهْمِكُمْ الْبِئْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾

214 Yoksa siz, sizden önce geçip giden milletlerin başlarına gelen sıkıntılar, sizin başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sanıyorsunuz? Geçmiş ümmetlerin başına nice sıkıntılar, çaresizlikler, yokluklar geldi. Mallarına ve canlarına zararlar dokundu. Peygamber ve beraberindeki mü'minler sarsıldılar, moralleri bozuldu:

“- Allah'ın va'dettiği yardım ne zaman gerçekleşecek?” demeye başlamışlardı. Bilesiniz ki, Allah'ın yardımını, va'dettiği zaferi gerçekleştirmesi yakındır.

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ الدِّينُ وَالْآقَرَبِينَ وَالْيَتَامَى
وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾

215 Sana Allah yolunda İslâm uğrunda karşılık beklemeden, gönüllü, nereye, ne kadar harcayacaklarını soruyorlar:

“- Karşılık beklemeden, gönüllü yapacağınız hayırlar, anaya-babaya, akrabalara, yetimlere, dullara, kimse-sizlere, çevresi, çaresi olmayan yoksullara, yolda kalan muhtaç yolcularadır. Yapacağınız her türlü iyiliğin, ihsanın izzetin, ikramın hepsini Allah biliyor, mükâfatsız bırakmayacak” de.